

278/1997 Sb.

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Změna: [56/2009 Sb.m.s.](#)

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 17. listopadu 1995 byla v Praze podepsána Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Moskvě dne 18. července 1997.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 2 dnem 18. července 1997.

České znění Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění Smlouvy, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

Vláda České republiky a vláda Ruské federace,
přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku,
se dohodly takto:

Čl.1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Čl.2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku, ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z částí příjmu nebo majetku včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku a rovněž daní z přírůstků majetku.

3. Současné daně, na které se Smlouva vztahuje, jsou:

a) v České republice:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
  - (ii) daň z příjmů právnických osob;
  - (iii) daň z nemovitostí;
- (dále nazývané "česká daň").

b) v Ruské federaci:

- (i) daň z příjmů fyzických osob;
  - (ii) daň ze zisků podniků a organizací;
  - (iii) daň z majetku fyzických osob;
  - (iv) daň z majetku podniků a organizací;
- (dále nazývané "ruská daň").

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoliv daně stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí veškeré podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Čl.3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výraz "Česká republika" označuje území České republiky, na kterém mohou být podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem vykonávána svrchovaná práva České republiky;
- b) výraz "Ruská federace (Rusko)", je-li použit v geografickém smyslu, označuje její území, včetně vnitřních vod a výsostných moří, vzdušného prostoru nad nimi a rovněž výlučnou ekonomickou zónu a pevninský prah, kde Ruská federace vykonává v souladu s federálním a mezinárodním právem svrchovaná práva a jurisdikci;
- c) výrazy "jeden smluvní stát" a "druhý smluvní stát" označují podle souvislosti Českou republiku nebo Rusko;
- d) výraz "osoba" zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- e) výraz "společnost" označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo nositele práv, považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- f) výrazy "podnik jednoho smluvního státu" a "podnik druhého smluvního státu" označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- g) výraz "státní příslušník" označuje:
  - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
  - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v některém smluvním státě;
- h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí, člunem nebo letadlem provozovanou rezidentem jednoho smluvního státu, vyjma případů, kdy jsou loď, člun nebo letadlo provozovány pouze mezi místy v druhém smluvním státě;
- i) výraz "příslušný úřad" označuje:
  - (i) v případě České republiky ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;
  - (ii) v případě Ruské federace ministerstvo financí nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Pokud jde o uplatnění smlouvy smluvním státem, bude mít každý výraz, který v ní není definován, takový význam, jenž mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se Smlouva vztahuje, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Čl.4 Rezident

1. Pro účely této smlouvy výraz "rezident jednoho smluvního státu" označuje každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení, místa registrace nebo jakéhokoliv jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodů příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku v tomto státě umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) bude považována za rezidenta v tom státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, bude považována za rezidenta v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, bude považována za rezidenta v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, bude považována za rezidenta v tom státě, jehož je státním příslušníkem;
- d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba, jiná než osoba fyzická, je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude považována za rezidenta v tom státě, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Čl.5 Stálá provozovna

1. Pro účely této smlouvy výraz "stálá provozovna" označuje trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz "stálá provozovna" zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu; a
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jakékoliv jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště nebo stavební, montážní nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený, avšak pouze pokud takové staveniště, projekt nebo dozor trvá déle než dvanáct měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně poradenských nebo manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tento účel, avšak pouze pokud činností takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu šest měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz "stálá provozovna" nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem provádění dalších činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter (reklama, poskytování informací, vědecký výzkum nebo podobné činnosti);
- f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) až e), pokud celková činnost trvalého zařízení pro podnikání, vyplývající z tohoto spojení, má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba - jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 - jedná ve smluvním státě na účet podniku a má a obvykle vykonává oprávnění uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly vykonávány prostřednictvím trvalého zařízení pro podnikání, by nezakládaly z tohoto trvalého zařízení pro podnikání stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik jednoho smluvního státu má stálou provozovnu v druhém smluvním státě jenom proto, že v tomto druhém státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoliv jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která vykonává svoji činnost v tomto druhém státě (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), neučiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhého státu.

Čl.6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz "nemovitý majetek" má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů. Lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy plynoucí z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Čl.7 Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při stanovení zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené pro účely této stálé provozovny, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v odstavci 2 nevyklučuje, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují části příjmu, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Čl.8 Příjmy z lodní a letecké dopravy

1. Příjmy pobírané rezidentem jednoho smluvního státu z provozování lodí, člunů nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky plynoucí z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Čl.9 Sdružené podniky

Jestliže

a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo

b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,
a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Čl.10 Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem,

a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky dividend.

Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto omezení.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i jiné příjmy, které jsou podrobeny stejnému daňovému režimu jako příjmy z akcií podle daňových zákonů státu, jehož je společnost, která provádí platbu, rezidentem.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

Čl.11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a skutečně vlastněné rezidentem druhého smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto druhém státě.

2. Výraz "úroky" použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, ať zajištěných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka a obzvláště příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně prémie a výher spojených s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy. Výraz „úroky“ nezahrnuje žádnou část příjmu, která je považována za dividendu podle ustanovení článku 10 odstavce 3.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

4. Předpokládá se, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátcem úroků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stále provozovny nebo stále základny, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

5. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátcem se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Čl.12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto licenční poplatky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky licenčních poplatků.

Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace tohoto omezení.

3. Výraz "licenční poplatky" použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů a filmů nebo nahrávek pro televizní nebo rozhlasové vysílání, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, software, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo jakéhokoliv průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení,

nebo za informace, týkající se průmyslových, obchodních nebo vědeckých zkušeností.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však osoba platící licenční poplatky, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, a tyto licenční poplatky jdou k tíži této stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem licenčních poplatků nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Čl.13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stálé základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí, člunů nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží k provozu těchto lodí, člunů nebo letadel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

4. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení akcií nebo jiných podobných práv na společnosti, jejichž hodnota plyne z více než 50 procent z nemovitého majetku umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

5. Zisky ze zcizení jakéhokoliv jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2, 3 a 4, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.

Čl.14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze svobodného povolání nebo z jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto státě, vyjma následujících případů, kdy takové příjmy mohou být zdaněny také v druhém smluvním státě:

a) jestliže má pravidelně k dispozici stálou základnu ve druhém smluvním státě pro účely provozování svých činností; v takovém případě jen taková část příjmů, kterou lze přičíst této stálé základně, může být zdaněna v tomto druhém státě; nebo

b) jestliže jeho pobyt ve druhém státě trvá po jedno nebo více období přesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období; v takovém případě jen taková část příjmů, která plyne z jeho činností vykonávaných v tomto druhém státě, může být zdaněna v tomto druhém státě.

2. Výraz "svobodné povolání" zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Čl.15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodů zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním

státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem, nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a
- c) odměny nejsou k tíži stálé provozovny nebo stálé základny, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi, člunu nebo letadla provozované nebo provozovaného v mezinárodní dopravě rezidentem smluvního státu zdaněny v tomto státě.

4. Výraz „zaměstnavatel“ zmíněný v odstavci 2 písmenu b) označuje osobu, která má právo na vykonanou práci a která nese odpovědnost a riziko spojené s vykonáváním práce.

Čl.16 **Tantiémy**

Tantiémy a jiné podobné platby, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jakéhokoli jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Čl.17 **Umělci a sportovci**

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelní, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem, neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává své činnosti.

Čl.18 **Penze**

Penze a jiné podobné platby vyplácené rezidentu jednoho smluvního státu z důvodu dřívějšího zaměstnání podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odst. 2 zdanění pouze v tomto státě.

Čl.19 **Veřejné funkce**

1.

a) Odměny jiné než penze vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:

- (i) je státním příslušníkem tohoto státu; nebo
- (ii) se nestala rezidentem tohoto státu jen z důvodu poskytování těchto služeb.

2.

a) Jakékoliv penze vyplácené některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo vyplácené z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Čl.20

Studenti, profesori a výzkumní pracovníci

1. Platby, které student nebo učeň, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě, a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu nákladů výživy, studia nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že takovéto platby plynou ze zdrojů mimo tento stát.

2. Odměna, kterou pobírá profesor, učitel nebo výzkumný pracovník, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě, za provádění výzkumu nebo za výuku, během období dočasného pobytu nepřesahujícího dva roky, na univerzitě, výzkumném ústavu nebo jiné obdobné instituci pro vyšší vzdělání uznané vládou v prvně zmíněném smluvním státě, nebude podléhat zdanění v tomto smluvním státě.

Čl.21

Jiné příjmy

1. Příjmy rezidenta jednoho smluvního státu, ať mají zdroj kdekoliv, o nichž se nepojednává v předcházejících člancích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v článku 6 odst. 2, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny tam umístěné nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Čl.22

Majetek

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stálé provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který přísluší ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loďmi, čluny a letadly provozovanými v mezinárodní dopravě rezidentem jednoho smluvního státu a movitým majetkem sloužícím k provozování takovýchto lodí, člunů a letadel podléhá zdanění pouze v tomto smluvním státě.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

Čl.23

Vyloučení dvojího zdanění

1. V případě České republiky bude dvojímu zdanění zamezeno následovně:

Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu daně, ze kterého se takové daně ukládají, částí příjmu nebo majetku, které mohou být podle ustanovení této smlouvy rovněž zdaněny v Ruské federaci, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Ruské federaci. Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část české daně vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněny v Ruské federaci.

Jestliže, v souladu s jakýmkoliv ustanovením této smlouvy, příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem České republiky je zde vyjmut ze zdanění, Česká republika může přesto při výpočtu částky daně z ostatních příjmů nebo majetku tohoto rezidenta vzít v úvahu vyjmutý příjem nebo majetek.

2. V případě Ruské federace bude dvojímu zdanění zamezeno následovně:

Jestliže rezident Ruské federace pobírá příjem nebo vlastní majetek, který může být podle ustanovení této smlouvy zdaněn v České republice, částka daně z takových příjmů nebo majetku, která má být zaplacená v České republice, bude odečtena z daně stanovené této osobě v Ruské federaci. Odečtená částka však nepřesáhne částku daně stanovené na takové příjmy nebo majetek podle právních předpisů a pravidel Ruské federace.

Čl.24

ZÁKAZ DISKRIMINACE

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni ve druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinnosti s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a spojené povinnosti, kterým jsou nebo

mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 vztahuje rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo stálé základny, jež má k dispozici rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků nebo rezidentů tohoto druhého státu, které nebo kteří vykonávají tytéž činnosti.

3. Nic v tomto článku nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu jakékoliv osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

4. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, článku 11 odstavce 5 nebo článku 12 odstavce 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků takového podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu. Podobně, jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

5. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky prvně zmíněného státu.

6. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně všeho druhu a pojmenování.

Čl.25

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může, bez ohledu na opravné prostředky, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo, pokud její případ spadá pod článek 24 odstavce 1, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními Smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ vyřešil vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou. Jakákoli dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na jakákoliv časová omezení ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoli obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat za účelem zamezení dvojího zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Čl.26

VÝMĚNA INFORMACÍ

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, u nichž lze předpokládat, že jsou relevantní ve vztahu k provádění ustanovení této smlouvy nebo ve vztahu ke správě nebo k vymáhání vnitrostátních právních předpisů, které se vztahují na daně všeho druhu a pojmenování ukládané jménem smluvních států nebo jejich nižších správních útvarů nebo místních úřadů, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se Smlouvou. Výměna informací není omezena články 1 a 2.

2. Veškeré informace obdržené smluvním státem podle odstavce 1 budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace získané podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou poskytnuty pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, které jsou uvedeny v odstavci 1, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní, rozhodováním o opravných prostředcích ve vztahu k těmto daním nebo dozorem výše uvedeného. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v soudních rozhodnutích.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) poskytnout informace, které nemohou být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;

c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, hospodářské, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

4. Jestliže jsou v souladu s tímto článkem jedním smluvním státem požadovány informace, druhý smluvní stát použije svých opatření zaměřených na získávání informací, aby získal požadované informace, i když tento stát takové informace nepotřebuje pro své vlastní daňové účely. Povinnost obsažená v předchozí větě podléhá omezením odstavce 3, ale v žádném případě nebudou tato omezení vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že nemá domácí zájem na takových informacích.

5. Ustanovení odstavce 3 nebudou v žádném případě vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že informacemi disponuje banka, jiná finanční instituce, pověřenec nebo osoba, která jedná v zastoupení nebo jako zmocněnec, nebo proto, že se informace vztahují k vlastnickým podílům na osobě.

Čl.27

Členové diplomatických misí a konzulární úředníci

Nic v této smlouvě se nedotkne daňových výsad členů diplomatických misí nebo konzulárních úředníků podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Čl.28

Vstup v platnost

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve.

2. Smlouva vstoupí v platnost výměnou ratifikačních listin a její ustanovení se budou uplatňovat:

a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;

b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každé daňové období začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

3. Od vstupu v účinnost této smlouvy se ve vztazích mezi Českou republikou a Ruskem přestane uplatňovat [Mnohostranná smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku fyzických osob](#), podepsaná v Miškovci 27. května 1977 a [Mnohostranná smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku právnických osob](#), podepsaná v Ulánbátaru 19. května 1978.

Čl.29

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena jedním ze smluvních států. Každý smluvní stát může Smlouvu vypovědět písemně diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku následujícího po uplynutí pěti let od data vstupu v platnost této smlouvy. V tomto případě se Smlouva přestane uplatňovat:

a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;

b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každé daňové období začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Praze dne 17. listopadu 1995 v českém, ruském a anglickém jazyce, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě jakýchkoliv rozdílností výkladu mezi českým a ruským textem bude rozhodujícím anglický text.

Za vládu České republiky:

Ing. Ivan Kočárník CSc. v. r.

místopředseda vlády a ministr financí

Za vládu Ruské federace:

Jurij Jarov v. r.

místopředseda vlády

Ročník 2009

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 24

Rozeslána dne 9. července 2009

Cena Kč 29,-

O B S A H:

56. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Protokolu ke Smlouvě mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku
-

56**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 27. dubna 2007 byl v Moskvě podepsán Protokol ke Smlouvě mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku¹⁾.

S Protokolem vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Protokol ratifikoval.

Protokol vstoupil v platnost na základě svého článku XI dne 17. dubna 2009.

České znění Protokolu a anglické znění, jež je pro jeho výklad rozhodné, se vyhláší současně.

---

¹⁾ Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, podepsaná v Praze dne 17. listopadu 1995, byla vyhlášena pod č. 278/1997 Sb.

PROTOKOL

ke Smlouvě mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY A VLÁDA RUSKÉ FEDERACE,

přejíce si uzavřít Protokol ke Smlouvě mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Praze dne 17. listopadu 1995 (v tomto protokolu dále jen „Smlouva“),
se dohodly takto:

ČLÁNEK I

Článek 3 odstavec 1 písmeno h) Smlouvy se mění následovně:

„h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí, člunem nebo letadlem provozovanou rezidentem jednoho smluvního státu, vyjma případů, kdy jsou loď, člun nebo letadlo provozovány pouze mezi místy v druhém smluvním státě;“

ČLÁNEK II

1. Článek 5 odstavec 3 Smlouvy se mění následovně:

„3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště nebo stavební, montážní nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený, avšak pouze pokud takové staveniště, projekt nebo dozor trvá déle než dvanáct měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně poradenských nebo manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tento účel, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu šest měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.“

2. Článek 5 odstavec 5 Smlouvy se mění následovně:

„5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 – jedná ve smluvním státě na účet podniku a má a obvykle vykonává oprávnění uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly vykonávány prostřednictvím trvalého zařízení pro podnikání, by nezakládaly z tohoto trvalého zařízení pro podnikání stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce.“

3. Článek 5 odstavec 6 Smlouvy se mění následovně:

„6. Nemá se za to, že podnik jednoho smluvního státu má stálou provozovnu v druhém smluvním státě jenom proto, že v tomto druhém státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoliv jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.“

ČLÁNEK III

1. První věta článku 10 odstavce 2 Smlouvy se mění následovně:

„2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky dividend.“

2. Článek 10 odstavec 3 Smlouvy se mění následovně:

„3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i jiné příjmy, které jsou podrobeny stejnému daňovému režimu jako příjmy z akcií podle daňových zákonů státu, jehož je společnost, která provádí platbu, rezidentem.“

ČLÁNEK IV

1. Článek 11 odstavec 1 Smlouvy se mění následovně:

„1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a skutečně vlastněné rezidentem druhého smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto druhém státě.“

2. Do článku 11 odstavce 2 Smlouvy se doplňuje druhá věta, která zní následovně:

„Výraz „úroky“ nezahrnuje žádnou část příjmu, která je považována za dividendu podle ustanovení článku 10 odstavce 3.“

3. Do článku 11 Smlouvy se doplňuje nový odstavec 4, který zní následovně:

„4. Předpokládá se, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátce úroků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.“

4. Stávající odstavec 4 článku 11 Smlouvy se přečíslovává na odstavec 5.**ČLÁNEK V****První věta článku 12 odstavce 2 Smlouvy se mění následovně:**

„2. Tyto licenční poplatky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky licenčních poplatků.“

ČLÁNEK VI**1. Do článku 13 Smlouvy se doplňuje nový odstavec 4, který zní následovně:**

„4. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení akcií nebo jiných podobných práv na společnosti, jejichž hodnota plyne z více než 50 procent z nemovitého majetku umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.“

2. Stávající odstavec 4 článku 13 Smlouvy se přečíslovává na odstavec 5 a mění se následovně:

„5. Zisky ze zcizení jakéhokoli jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2, 3 a 4, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.“

ČLÁNEK VII**1. Článek 15 odstavec 3 Smlouvy se mění následovně:**

„3. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi, člunu nebo letadla provozované nebo provozovaného v mezinárodní dopravě rezidentem smluvního státu zdaněny v tomto státě.“

2. Do článku 15 Smlouvy se doplňuje nový odstavec 4, který zní následovně:

„4. Výraz „zaměstnavatel“ zmíněný v odstavci 2 písmenu b) označuje osobu, která má právo na vykonanou práci a která nese odpovědnost a riziko spojené s vykonáváním práce.“

ČLÁNEK VIII**Článek 24 Smlouvy se mění následovně:****„Článek 24****ZÁKAZ DISKRIMINACE**

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni ve druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 vztahuje rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo stálé základny, jež má k dispozici rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků nebo rezidentů tohoto druhého státu, které nebo kteří vykonávají tytéž činnosti.

3. Nic v tomto článku nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu jakékoliv osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

4. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, článku 11 odstavce 5 nebo článku 12 odstavce 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků takového podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu. Podobně, jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

5. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky prvně zmíněného státu.

6. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně všeho druhu a pojmenování.“

ČLÁNEK IX

Článek 25 odstavec 1 Smlouvy se mění následovně:

„1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může, bez ohledu na opravné prostředky, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo, pokud její případ spadá pod článek 24 odstavec 1, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními Smlouvy.“

ČLÁNEK X

Článek 26 Smlouvy se mění následovně:

„Článek 26

VÝMĚNA INFORMACÍ

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, u nichž lze předpokládat, že jsou relevantní ve vztahu k provádění ustanovení této smlouvy nebo ve vztahu ke správě nebo k vymáhání vnitrostátních právních předpisů, které se vztahují na daně všeho druhu a pojmenování ukládané jménem smluvních států nebo jejich nižších správních útvarů nebo místních úřadů, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se Smlouvou. Výměna informací není omezena články 1 a 2.

2. Veškeré informace obdržené smluvním státem podle odstavce 1 budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace získané podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou poskytnuty pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, které jsou uvedeny v odstavci 1, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní, rozhodováním o opravných prostředcích ve vztahu k těmto daním nebo dozorem výše uvedeného. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v soudních rozhodnutích.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) poskytnout informace, které nemohou být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, hospodářské, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

4. Jestliže jsou v souladu s tímto článkem jedním smluvním státem požadovány informace, druhý smluvní stát použije svých opatření zaměřených na získávání informací, aby získal požadované informace, i když tento druhý stát takové informace nepotřebuje pro své vlastní daňové účely. Povinnost obsažená v předchozí větě podléhá omezením odstavce 3, ale v žádném případě nebudou tato omezení vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že nemá domácí zájem na takových informacích.

5. Ustanovení odstavce 3 nebudou v žádném případě vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že informacemi disponuje banka, jiná finanční instituce, pověřenec nebo osoba, která jedná v zastoupení nebo jako zmocněnec, nebo proto, že se informace vztahují k vlastnickým podílům na osobě.“

ČLÁNEK XI

Smluvní státy si vzájemně diplomatickou cestou oznámí splnění postupů, které jsou vyžadovány jejich vnitrostátními právními předpisy pro vstup tohoto protokolu v platnost. Protokol, který tvoří nedílnou součást Smlouvy, vstoupí v platnost dnem pozdějšího z těchto oznámení a v obou státech se bude provádět ve vztahu k daňovým obdobím začínajícím 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém Protokol vstoupí v platnost, nebo později.

Dáno v Moskvě dne 27. dubna 2007 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, ruském a anglickém, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě jakéhokoliv rozdílu bude rozhodujícím anglický text.

Za vládu České republiky

Miroslav Kalousek
ministr financí

Za vládu Ruské federace

Alexej Leonidovič Kudrin
ministr financí

PROTOCOL

TO THE CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE CZECH REPUBLIC AND THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Czech Republic and the Government of the Russian Federation,

desiring to conclude a Protocol to the Convention between the Government of the Czech Republic and the Government of the Russian Federation for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital signed at Prague on November 17, 1995 (in this Protocol referred to as “the Convention”),

have agreed as follows:

ARTICLE I

Sub-paragraph h) of paragraph 1 of Article 3 of the Convention shall be modified as follows:

“h) the term “international traffic” means any transport by a ship, boat or aircraft operated by a resident of a Contracting State, except when the ship, boat or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;”

ARTICLE II

1. Paragraph 3 of Article 5 of the Convention shall be modified as follows:

“3. The term “permanent establishment” likewise encompasses:

- a) a building site, or a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only if such site, project or activities continue for a period of more than twelve months;
- b) the furnishing of services, including consultancy or managerial services, by an enterprise of a Contracting State through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue in the territory of the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate six months within any twelve-month period.”

2. Paragraph 5 of Article 5 of the Convention shall be modified as follows:

“5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.”

3. Paragraph 6 of Article 5 of the Convention shall be modified as follows:

“6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.”

ARTICLE III

1. The first sentence of paragraph 2 of Article 10 of the Convention shall be modified as follows:

“2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.”

2. Paragraph 3 of Article 10 of the Convention shall be modified as follows:

“3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as other income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the taxation laws of the State of which the company making the payment is a resident.”

ARTICLE IV

1. Paragraph 1 of Article 11 of the Convention shall be modified as follows:

“1. Interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.”

2. Second sentence shall be added to paragraph 2 of Article 11 of the Convention that shall read as follows:

“The term ”interest” shall not include any item of income which is considered as a dividend under the provisions of paragraph 3 of Article 10.”

3. New paragraph 4 shall be added to Article 11 of the Convention that shall read as follows:

“4. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.”

4. The existing paragraph 4 of Article 11 of the Convention shall be renumbered as paragraph 5.

ARTICLE V

The first sentence of paragraph 2 of Article 12 of the Convention shall be modified as follows:

“2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.”

ARTICLE VI

1. New paragraph 4 shall be added to Article 13 of the Convention that shall read as follows:

“4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other similar rights in a company deriving more than 50 per cent of their value from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.”

2. The existing paragraph 4 of Article 13 of the Convention shall be renumbered as paragraph 5 and it shall be modified as follows:

“5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.”

ARTICLE VII

1. Paragraph 3 of Article 15 of the Convention shall be modified as follows:

“3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, boat or aircraft operated by a resident of a Contracting State in international traffic, may be taxed in that State.”

2. New paragraph 4 shall be added to Article 15 of the Convention that shall read as follows:

“4. The term “employer” mentioned in sub-paragraph b) of paragraph 2 means the person having right on the work produced and bearing the responsibility and risk connected with the performance of the work.”

ARTICLE VIII

Article 24 of the Convention shall be modified as follows:

“Article 24 NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises or residents of that other State carrying on the same activities.

3. Nothing in this Article shall be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of Article 9, paragraph 5 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.”

ARTICLE IX

Paragraph 1 of Article 25 of the Convention shall be modified as follows:

“1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.”

ARTICLE X

Article 26 of the Convention shall be modified as follows:

“Article 26 EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political

subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as confidential in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.”

ARTICLE XI

Each of the Contracting States shall notify to the other, through the diplomatic channels, the completion of the procedures required by its domestic law for the bringing into force of this Protocol. The Protocol, which shall form an integral part of the Convention, shall enter into force on the date of the latter of these notifications and

shall have effect in both States for taxable periods beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which the Protocol enters into force.

Done in duplicate at Moscow this 27th day of April 2007 in the Czech, Russian and English languages, all texts being equally authentic. In the case of any divergence, the English text shall prevail.

For the Government
of the Czech Republic

Miroslav Kalousek
Minister of Finance

For the Government
of the Russian Federation

Alexej Leonidovič Kudrin
Minister of Finance

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2009 činí 3 000,- Kč, druhá záloha činí 3 000,-Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 175, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 175, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Benešov:** Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno:** Ing. Jirí Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbíkova, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice:** Jaroslav Tvrdlík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most:** Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc:** ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice:** Ing. Kuččík, Jungmannova 1165; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň:** Typos, tiskařské závody, s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1:** NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 4:** SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 8:** Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9:** Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7–12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10:** BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov:** Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice:** Knihkupectví L & N, Kapelní 4; **Ústí nad Labem:** PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Karton, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh:** Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec:** Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.

22/1999 FZ.
Pokyn č. D-186
k uplatňování Smlouvy mezi vládou
České republiky a vládou Ruské
federace o zamezení dvojího
zdanění a zabránění daňovému
úniku v oboru daní z příjmu
a z majetku, č.j. 251/92 624/1998
ze dne 19. ledna 1999
(Sbírka zákonů č. 278/1997 Sb.)

Referent: M. Kamanová, tel. 5704 3398

Ministerstvo financí České republiky vydává k uplatnění mezinárodní smlouvy o zamezení dvojího zdanění s Ruskou federací tento pokyn:

Článek 1

Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku byla podepsána dne 17. listopadu 1995 v Praze. Smlouva vstoupila v platnost dnem 18. července 1997. Podle článku 28 se její ustanovení uplatňují takto:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu 1998 nebo později;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každé daňové období začínající 1. ledna 1998 nebo později.

Článek 2

Podle článků 10 (Dividendy), 11 (Úroky) a 12 (Licenční poplatky) smlouvy mají osoby, které jsou rezidenty jednoho smluvního státu, nárok na snížení daně vybírané srážkou ve druhém smluvním státě. Pro uplatnění snížení musí české právnické a fyzické osoby předložit formuláře spolu s potvrzením o rezidentství.

Podle současné ruské daňové legislativy musí český daňový rezident (skutečný vlastník příjmů, které jsou mu vypláceny ze zdrojů na území Ruska), pokud jde o právnickou osobu předložit příslušným úřadům Ruské federace žádost o částečnou, popř. úplnou refundaci daně. Žádost se předkládá na vyplněném formuláři 1011 DT (Claim for a refund of tax withheld in Russia on income - except dividends/interest) a 1012 DT (Claim for a refund of tax withheld in Russia on dividends/interest).

Česká právnická osoba (skutečný vlastník příjmů, které jsou mu vypláceny ze zdrojů na území Ruska) může výjimečně požádat příslušné úřady Ruské federace, aby srážka daně u zdroje nebyla provedena, a to v případě, že jde o pravidelné příjmy, které jsou stejného druhu jako příjmy, jež v souladu se smlouvou o zamezení dvojího zdanění nepodléhají v Ruské federaci zdanění. Žádost o udělení této výjimky se předkládá na vyplněném formuláři 1013 DT (Claim for an exemption of passive incomes

sourced in Russia before the payment is made).

Formuláře jsou vydány dvojjazyčně v ruském a anglickém jazyce. Místně příslušný finanční úřad potvrdí údaje přímo na cizojazyčném formuláři. Uvedené formuláře je možné získat na adrese:

State Tax Service of Russia
Department of International Taxation
K-381, Neglinnaya str., 23
103381, Moscow
Russian Federation

Žádost, opatřená otiskem úředního razítka a podpisem příslušného českého finančního úřadu, musí být příslušnému ruskému správci daně předložena nejpozději do jednoho roku od data, kdy byla provedena srážka daně. Na žádosti předložené po uplynutí této lhůty nebude ruský správce daně brát zřetel.

Článek 3

České fyzické osoby, které mají podle smlouvy nárok na snížení (popř. osvobození) daně vybírané srážkou v Ruské federaci, předkládají při uplatnění tohoto nároku žádost příslušnému správci daně, do jehož kompetence spadá místo, odkud je příjem vyplácen. Žádost se vyhotovuje ve třech výtiscích a musí být potvrzena místně příslušným českým finančním úřadem. Následně se dva výtisky předloží správci daně v Rusku, do jehož kompetence spadá místo, odkud je příjem vyplácen. Po prověření, zda je předložená žádost v souladu s ustanoveními mezinárodní daňové smlouvy, potvrdí ruský správce daně oba výtisky a vrátí je žadateli. Žadatel předloží jeden z výtisků podniku, organizaci či fyzické osobě, která je zaregistrována jako podnikatel, jenž mu v Rusku vyplácí příjem. Na základě toho bude česká fyzická osoba částečně, popř. úplně osvobozena od daně vybírané srážkou v Ruské federaci. Formulář žádosti lze získat na adrese uvedené v článku 2.

Článek 4

Dnem 1. ledna 1998 se ve vztazích mezi Českou republikou a Ruskou federací přestala uplatňovat Mnohostranná smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku fyzických osob, podepsaná v Miškovci 27. května 1977 a Mnohostranná smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmů a majetku právnických osob, podepsaná v Ulánbátaru 19. května 1978.

Ředitel odboru 25:
Ing. Václav Grammetbauer, v.r.

Vygenerováno aplikací Konzultant pro veřejnost
(c) 1999-2011 Luyten CZ s.r.o. a Konzulta a.s.

RSS Prohlášení o přístupnosti

Copyright © 2006, Ministerstvo financí České republiky - Letenská 15,
Praha 1 | Ústřední finanční a daňové ředitelství | pracoviště: Lazarská 7, 110
00 Praha 1 | podatelna@mfc.cz | +420 257 041 111 | Web: webcds@mfc.cz

GENERÁLNÍ FINANČNÍ ŘEDITELSTVÍ

Lazarská 15/7, 117 22 Praha 1

Samostatný odbor komunikace a mezinárodních vztahů

V Praze

Č. j.: 32069/13/7000-31000-202098

K žádosti ze dne 14. 6. 2013

Vyřizuje: Mgr. Kateřina Bloudková

Tel.: 296 852 222

E-mail: podatelna@fs.mfcr.cz

Elen Aharonyan

Adresa pro doručování:

Odpoověď k žádosti o informace

Generální finanční ředitelství Vám na základě žádosti doručené dne 14. 6. 2013, kde žádáte o informaci aktuální četnosti výměn informací mezi ČR a Ruskou federací, sděluje následující informace o výměně informací v oblasti přímých daní (viz tabulka). V oblasti nepřímých daní není prováděna žádná výměna informací s Ruskou federací.

Přehled výměn informací na dožádání a z vlastního podnětu za roky 2011 – 2012
Česká republika – Ruská federace

<i>rok</i>	<i>do Ruské federace</i>	<i>z Ruské federace</i>
<i>2011</i>	<i>5</i>	<i>3</i>
<i>2012</i>	<i>7</i>	<i>4</i>

S pozdravem

Ing. Petra Homolová
ředitelka samostatného odboru

Neznámá platnost

03.07.2013
Ing. Petra Homolová

